

tør jeg ikke benægte, men det er mig umuligt, som Forholdene foreligge her, og navnlig med Kommissionsbetænkningen i Haanden at afgøre Spørgsmaalet, thi Kommissionsbetænkningen slutter saaledes — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det: „Herefter har Kommissionen ikke ment at burde optage Spørgsmaalet om Opførelsen af en hel ny Straffeanstalt til Overvejelse“. Saa store Betæneligheder have de fundet derved. De erkende det for fuldt forsvarligt at realisere Projektet: Odense, idet de paagældende Mangler ere saa forsvindende i Forhold til de Fordele, Projektet frembyder i Henseende til hurtig og billig Gennemførelse, at man kan bortse fra dem. Det er ikke almindeligt, at en Minister, naar han fremsætter Forslag om et stort og kostbart Foretagende, samtidig ledsager det med en Betænkning, der i den Grad modsiger Forslaget, som Tilfældet er her. Men jeg imødeser altsaa, hvorledes Forholdene ville udvikle sig og klare sig, og jeg skal for øvrigt ikke referere noget af Kommissionens Betænkning. Det afgørende ved den er, at den erklærer Benyttelsen af Kasernen i Odense for fuldt forsvarlig, idet dette Projekt med forholdsvis smaa Midler for en overskuelig Tid løser Spørgsmaalet. Alt dette er foreløbig i den Grad i Favør af at blive ved det billigere Projekt, at jeg, som sagt, maa afvente Udviklingen for at kunne tage en anden Stilling. Hvis vi leve i en Spar-sommelighedsperiode — jeg betvivler det for Resten en hel Del, men i hvert Tilfælde er det sikkert, at vi alle gøre forholdsvis kraftige Anstrengelser for at komme dertil —, forekommer det mig, at denne Del af Udviklingen ikke passer ind i det nye Sparsommelighedssystem.

Alle de Velsignelser, som det i Motiverne her anføres, at Nyborg vil yde, er jeg vis paa, at Byen baade kan og vil yde, men det samme gælder for Odense, og dem skal jeg derfor ikke opholde mig ved, det er overflødig at komme langt ind derpaa. Navnlig da det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) efter min Mening har gjort Sagen fuldstændig korrekt op i Henhold netop til det skrevne Ord, om jeg saa maa sige, de afsluttede Kontrakter, skal jeg ikke opholde mig ved den Del af Spørgsmaalet, men indskrænke mig til at udtale den simple Sætning, at Ministeren ikke vil kunne benægte, at Statsmagten har en Konto med Odense, der skal opgøres. Det er altsaa ikke lige-gyldigt, om man kan finde en passende

Lejlighed, hvorved Staten og Kommunen kunne gøre op.

I øvrigt vil jeg tillade mig en lille privat Bemærkning angaaende disse Byggeforetagender. Den gælder ikke specielt dette Foretagende, men de forskellige Byggeforetagender rundt omkring i det hele. Jeg har allerede for en halv Snes Aar siden, da vi forhandlede om et Kvindefængsels Forlæggelse til et eller andet Sted, udtalt, at jeg finder det ganske upassende, at Staten skal have saa og saa mange Tønder Land gratis i den og den By for at lægge en Institution derhen. Staten er ikke saa ludfattig, at den skal modtage den Slags Gaver fra Kommuner, der maaske ere nok saa fattige. Denne Uskik bevirker, at der bliver ligefrem en Jagt mellem Kommunerne for at faa et saadant Etablissement ved at overbyde hverandre med Grunde, det vil sige Jordstykker, for gode Grunde er der ikke noget at indvende imod. Jeg er en Modstander af dette, men jeg erkender, at det hidtil har haft meget for sig, og ogsaa ved denne Lejlighed vil det blive paaagtet. Der er ikke Spørgsmaal om, at Odense vil sælge sit Etablissement, sine Grunde, saa billigt, at man kan sige, det vejer op mod de Tønder Land, som Nyborg vil skænke. Det kan vist gaa lige op. Jeg gentager, at det er en Fejl, hvis Staten forlanger disse, jeg havde nær sagt, Almisser, naar den skal tage fat paa sine store Foretagender.

En af de væsentligste Begrundelser, som Ministeren bruger imod Odense, er Fodkulden, men den lader jeg ligge, den kunde let blive almindelig efterhaanden her i Salen. Den kunne vi afhjælpe. Men Ministeren havde en anden Grund imod Odense, som i alt Fald for mig var ret betydende, nemlig at Grunden ved Odense var for lille, der var for faa Tønder Land. Ved nærmere Undersøgelse af disse Forhold er jeg ikke tilbøjelig til at tro, at en større Plads er nødvendig, thi Meningen er jo, at dette Fængsel ved en eventuel Omordning skal være et Kvindefængsel, og saa er der ikke Brug for Jord, Kvinder ere ikke særlig egnede til Jordbrug. Maa jeg samtidig gøre opmærksom paa, at i Horsens er Jorden forpagtet bort, det tyder ikke paa, at der er særlig Brug for den. Ved Vridsløse drive de et lille Jordbrug til Opdrætning af Svin. Det forekommer mig, at Flæsket ikke derfor er enten bedre eller billigere der. Jeg tror derfor, at der ikke er nogen Grund til at have et større Jordtilliggende end det, der findes i Odense. Naar Udviklingen